

VERSFORDÍTÁS-PÁLYÁZAT

e. e. cummings

„ISTEN UTÁN PERSZE”

„isten után persze amerika
szeretlek zarándokföld ó satöbbi
mondd ugye látod a hajnal kora
itt századok óta már így van annyi
s nincs többé min aggódni hogy lehet
minden nyelven sőt jelbeszéddel itt
fiaid kara zengi nevedet
a teremtettét és a mindenit
a nagyság nahát mi is volna nagysze-
rűbb mint íme a boldog hősi hullák
bátran rohantak a vészbe ezek
nem gondolkodtak nem meghaltak inkább
hogy volna a szabadság megkötözve?”

Megállt. Gyorsan ivott egy kis vizet

John Berryman

EGY TANÁR DALA

(...vadul vagy unottan.) Témánk e héten
A klasszicista párvers vége. Kérem,
Tessék. Nos, a Blake-dal forrásai?
Tudják, kiadtam. Na lássunk neki,
Urak. (Csak hadoválj. Pislognod is kell.)
Jó lenne délre végezni ezekkel.

„Deep romantic chasm” – e francia szót
Ilyen rég használjuk. Meg is kopott
Jól. (Jaj, mikor? A szemed tiszta vér.)
„A költő mindig másokhoz beszél” –
Tehát költő vagyok – hogy is van ez?
Hehe. A fűtést, kérem. Nos, mi lesz?

Manapság – nem – prózát írt volna Blake,
De jön nemzedék után nemzedék,
S lett szebb egyre minden szebb egyre szebb lett,
Csacsogja Mozart. Dél van. Elmehetnek.
Míg a pokolra kell kerülniük,
Hol örök gyötrelmünk lesz: ég velük.

Sándor Beáta fordításai

Samuel Beckett

CASCANDO

1

miért nem mint egy nem remélt
esélyt a
szóhullatásra

nem jobb-e elvetélni mint nem megfoganni

az órák ha nem vagy itt oly ólmosak
rögtön folyvást a lomha mélybe rántanak
a csáklyák vakon szántják az ínség ágát
letűnt szerelmek vázát előkotorják
a gödröket szemeddel te is betöltheted
folyvást akárhova de jobb-e rögtön mint soha
a szurkos ínség paskolja arcukat
mondva megint a kedvest kilenc nap nem vetette fel
sem kilenc hónap
sem kilenc élet